

Nr 228.

Kungl. Maj:ts proposition till riksdagen angående godkännande av överenskommelsen i Madrid den 14 april 1891 angående undertryckande av oriktiga ursprungsbeteckningar å handelsvaror, reviderad i Washington den 2 juni 1911 och i Haag den 6 november 1925; given Stockholms slott den 17 mars 1933.

Under åberopande av bilagda utdrag av statsrådsprotokollet över handelsärenden för denna dag samt med överlämnande av en i Madrid den 14 april 1891 träffad, i Washington den 2 juni 1911 och i Haag den 6 november 1925 reviderad överenskommelse angående undertryckande av oriktiga ursprungsbeteckningar å handelsvaror, vill Kungl. Maj:t härmed äska riksdagens godkännande av berörda överenskommelse.

Under Hans Maj:ts

Min allernådigste Konungs och Herres frånvaro:

GUSTAF ADOLF.

Fritjof Ekman.

Madridöverenskommelsen den 14 april 1891 angående undertryckande av oriktiga ursprungs-beteckningar å handelsvaror, reviderad i Washington den 2 juni 1911 och i Haag den 6 november 1925.

(Översättning.)

Arrangement de Madrid du 14 avril 1891 concernant la répression des fausses indications de provenance sur les marchandises, révisé à Washington le 2 juin 1911 et à La Haye le 6 novembre 1925.

Les soussignés, dûment autorisés par leurs Gouvernements respectifs, ont, d'un commun accord, arrêté le texte suivant, qui remplacera l'Arrangement de Madrid du 14 avril 1891, révisé à Washington le 2 juin 1911, savoir:

Article premier.

Tout produit portant une fausse indication de provenance dans laquelle un des pays contractants, ou un lieu situé dans l'un d'entre eux, serait directement ou indirectement indiqué comme pays ou comme lieu d'origine, sera saisi à l'importation dans chacun desdits pays.

La saisie sera également effectuée dans le pays où la fausse indication de provenance aura été apposée, ou dans celui où aura été introduit le produit muni de cette fausse indication.

Si la législation d'un pays n'admet pas la saisie à l'importation, cette saisie sera remplacée par la prohibition d'importation.

Si la législation d'un pays n'admet pas la saisie à l'intérieur, cette saisie sera remplacée par les actions et moyens que la loi de ce pays assure en pareil cas aux nationaux.

Överenskommelse i Madrid den 14 april 1891 angående undertryckande av oriktiga ursprungs-beteckningar å handelsvaror, reviderad i Washington den 2 juni 1911 och i Haag [den 6 november 1925.

Undertecknade, vederbörligen befullmäktigade av sina respektive regeringar, hava enhälligt fastställt följande text, som skall ersätta överenskommelsen i Madrid av den 14 april 1891, reviderad i Washington den 2 juni 1911, nämligen:

Art. 1.

Varje vara, å vilken finnes anbragt en oriktig ursprungs-beteckning, varigenom ett av de fördrags-slutande länderna eller en plats, belägen inom något av dessa, direkt eller indirekt angives såsom ursprungsland eller ursprungsort, skall tagas i beslag vid införsel till något av nämnda länder.

Beslag skall likaledes verkställas inom det land, där den oriktiga ursprungs-beteckningen anbragts, eller inom det land, till vilket den med den oriktiga beteckningen försedda varan blivit införd.

Om lagstiftningen i något land icke medger beslag vid införseln, skall sådant beslag ersättas med införsel-förbud.

Därest lagstiftningen i något land ej medger beslag inom landet, skall sådant beslag ersättas med de rätts-medel, som det ifrågavarande landets lag i jämförliga fall tillförsäkrar landets egna medborgare.

A défaut de sanctions spéciales assurant la répression des fausses indications de provenance, les sanctions prévues par les dispositions correspondantes des lois sur les marques ou les noms commerciaux seront applicables.

Art. 2.

La saisie aura lieu à la diligence de l'Administration des douanes qui avertira immédiatement l'intéressé, personne physique ou morale, pour lui permettre de régulariser, s'il le désire, la saisie opérée conservatoirement; toutefois, le Ministère public ou toute autre autorité compétente pourra requérir la saisie, soit à la demande de la partie lésée, soit d'office; la procédure suivra alors son cours ordinaire.

Les autorités ne seront pas tenues d'effectuer la saisie en cas de transit.

Art. 3.

Les présentes dispositions ne font pas obstacle à ce que le vendeur indique son nom ou son adresse sur les produits provenant d'un pays différent de celui de la vente, mais dans ce cas l'adresse ou le nom doit être accompagné de l'indication précise, et en caractères apparents, du pays ou du lieu de fabrication ou de production, ou d'une autre indication suffisante pour éviter toute erreur sur l'origine véritable des marchandises.

Art. 4.

Les tribunaux de chaque pays auront à décider quelles sont les appellations qui, à raison de leur caractère générique, échappent aux dispositions du présent Arrangement, les appellations régionales de provenance des produits vinicoles n'étant cependant pas comprises dans la réserve spécifiée par cet article.

I saknad av särskilda rättsmedel till undertryckande av oriktiga ursprungsbezeichnungar skola de rättsmedel, som finnas givna genom motsvarande bestämmelser i lagarna om varumärken eller om firma, vinna tillämpning.

Art. 2.

Beslag skall äga rum på föranstaltande av tullmyndighet, som har att omedelbart underrätta vederbörande, fysisk eller juridisk person, för att sätta honom i tillfälle att, om han så önskar, ordna det interimistiskt lagda beslaget; i varje fall skall allmän åklagare eller vilken som helst annan behörig myndighet kunna påyrka beslag, vare sig på begäran av någon målsägande eller ex officio; sakens behandling skall då fortgå i vanlig ordning.

Myndigheterna skola icke vara skyldiga att verkställa beslag å transitogods.

Art. 3.

Förevarande bestämmelser hindra ej, att säljaren angiver sitt namn eller sin adress å varor, som härstamma från ett annat land än det, inom vilket varorna försäljas; men skall i sådant fall adressen eller namnet åtföljas av en noggrann och med tydliga bokstäver anbragt uppgift om det land eller den plats, där varorna tillverkats eller frambragts, eller ock av annan uppgift, tillräcklig för att utesluta varje misstag i fråga om varornas verkliga ursprung.

Art. 4.

Domstolarna i varje land skola ha va att bedöma, vilka beteckningar på grund av sin generiska karaktär icke äro underkastade bestämmelserna i denna överenskommelse, dock att ursprungsbezeichnungar för vinnodlingsprodukter ej inbegripas i det uti denna artikel omförmälda undantag.

Art. 5.

Les États de l'Union pour la protection de la propriété industrielle qui n'ont pas pris part au présent Arrangement seront admis à y adhérer sur leur demande, et dans la forme prescrite par l'article 16 de la Convention générale.

Les stipulations de l'article 16bis de la Convention d'Union s'appliquent au présent Arrangement.

Art. 6.

Le présent Acte sera ratifié et les ratifications en seront déposées à La Haye au plus tard le 1er mai 1928.

Il entrera en vigueur, entre les pays qui l'auront ratifié, un mois après cette date et aura la même force et durée que la Convention générale. Toutefois, si auparavant il était ratifié par six pays au moins, il entrerait en vigueur, entre ces pays, un mois après que le dépôt de la sixième ratification leur aurait été notifié par le Gouvernement de la Confédération suisse et pour les pays qui ratifieraient ensuite, un mois après la notification de chacune de ces ratifications.

Le présent Acte remplacera, dans les rapports entre les pays qui l'auront ratifié, l'Arrangement conclu à Madrid le 14 avril 1891 et révisé à Washington le 2 juin 1911. Ce dernier restera en vigueur dans les rapports avec les pays qui n'auront pas ratifié le présent Acte.

EN FOI DE QUOI, les Plénipotentiaires respectifs ont signé le présent Arrangement.

Fait à La Haye, en un seul exemplaire, le 6 novembre 1925.

(Underskrifter.)

Art. 5.

De stater, tillhörande unionen för skydd av den industriella äganderätten, vilka ej hava deltagit i förevarande överenskommelse, skola på begäran äga att ansluta sig till densamma i den ordning, artikel 16 av den allmänna konventionen¹ föreskriver.

Bestämmelserna i artikel 16 bis i unionskonventionen¹ äga tillämpning å förevarande överenskommelse.

Art. 6.

Förevarande akt skall ratificeras och ratifikationerna skola deponeras i Haag senast den 1 maj 1928.

Den skall mellan de länder, som ratificerat densamma, träda i kraft en månad efter nämnda dag och hava samma gällande kraft och varaktighet som den allmänna konventionen. Om den emellertid förut blivit ratificerad av minst sex länder, skall den träda i kraft mellan dessa länder en månad efter det deponeringen av den sjätte ratifikationen meddelats dem genom Schweiziska edsförbundets regering och för de länder, som sedermera ratificera, en månad efter notifikationen om var och en av dessa ratifikationer.

Denna akt skall, vad angår förhållandet mellan de länder, som ratificerat densamma, ersätta den i Madrid den 14 april 1891 avslutade och i Washington den 2 juni 1911 reviderade överenskommelsen. Denna sistnämnda skall fortfarande gälla i förhållande till de länder, som icke ratificerat förevarande akt.

Till bekräftelse härav hava vederbörande befullmäktigade ombud undertecknat denna överenskommelse.

Som skedde i Haag, i ett enda exemplar, den 6 november 1925.

(Underskrifter.)

¹ Konventionen i Paris den 20 mars 1883 för skydd av den industriella äganderätten, reviderad i Bryssel den 14 december 1900, i Washington den 2 juni 1911 och i Haag den 6 november 1925.

Utdrag ur protokollet över handelsärenden, hållet inför Hans Kungl. Höghet Kronprinsen-Regenten i statsrådet å Stockholms slott den 17 mars 1933.

Närvarande:

Statsministern HANSSON, ministern för utrikes ärendena SANDLER, statsråden UNDÉN, SCHLYTER, WIGFORSS, MÖLLER, VENNERSTRÖM, LEO, ENGBERG, EKMAN, SKÖLD.

Efter gemensam beredning med ministern för utrikes ärendena och chefen för justitiedepartementet anmäler chefen för handelsdepartementet, statsrådet Ekman, *överenskommelsen i Madrid den 14 april 1891 angående undertryckande av oriktiga ursprungsbeteckningar å handelsvaror, reviderad i Washington den 2 juni 1911 och i Haag den 6 november 1925.*

Föredraganden anför:

Bestämmelser mot angivande av oriktigt geografiskt ursprung för varor finnas i vårt land huvudsakligen i lagen den 4 juni 1913 (nr 159) angående förbud mot införsel till riket av varor med oriktig ursprungsbeteckning och lagen den 9 oktober 1914 (nr 422) angående förbud i vissa fall mot varors förseende med oriktig ursprungsbeteckning och saluhållande av oriktigt märkta varor. Dessa lagar tillämpas emellertid för närvarande endast i fråga om missbruk av svenska ursprungsbeteckningar.

Genom internationella överenskommelser har man sedan länge sökt skapa ett ömsesidigt skydd mot användande av oriktiga ursprungsbeteckningar. Den i Paris den 20 mars 1883 avslutade konventionen för skydd av den industriella äganderätten (den s. k. Pariskonventionen), vilken reviderats å konferenser i Bryssel 1900, i Washington 1911 och i Haag 1925, innehåller vissa bestämmelser härom. Dessa bestämmelser, som återfinnas i konventionens artikel 10 jämförd med artikel 9, äro dock av mycket begränsad räckvidd. De avse nämligen blott det sällsynta fallet, att en oriktig ursprungsbeteckning är fogad till en uppdiktad eller i bedräglig avsikt lånad firma. Bestämmelserna anses dessutom ej vara ovillkorligen bindande för konventionsländerna utan blott innefatta önskemål. Också saknas motsvarande föreskrifter i lagstiftningen i flera av dessa länder, däribland Sverige, som biträtt den reviderade konventionstexten av 1911 men icke anslutit sig till 1925 års konventionstext.

Försök att i Pariskonventionen införa generella, såvitt möjligt effektiva regler i föreliggande ämne hava hittills icke lett till resultat. Däremot

gäller mellan vissa av de till Parisunionen hörande staterna en specialöverenskommelse härom, nämligen den förutnämnda överenskommelsen i Madrid den 14 april 1891, vilken sedermera reviderats å konferenserna i Washington och Haag.

Enligt denna överenskommelses nuvarande lydelse skall varje vara, å vilken finnes anbragt en oriktig ursprungsbeteckning, hänsyftande på ett av de fördragsslutande länderna eller plats inom något av dessa, vid införsel till fördragsslutande land tagas i beslag eller drabbas av införselbud. Inom det land, där beteckningen anbragts eller dit varan kan hava införts, skall även beslag verkställas. Om lagstiftningen i något land ej medger beslag inom landet, skall det ersättas med de rättsmedel, som landets lag i jämförliga fall tillförsäkrar landets egna medborgare. Finnas ej särskilda rättsmedel till undertryckande av oriktiga ursprungsbeteckningar, skola de rättsmedel, som finnas givna i fråga om varumärken eller firma, vinna tillämpning (artikel 1). Överenskommelsen innehåller dessutom närmare föreskrifter angående beslag (artikel 2) samt vissa undantagsbestämmelser för fall, när beteckningen åtföljes av uppgift, tillräcklig för att utesluta varje misstag i fråga om varornas verkliga ursprung (artikel 3), eller när beteckningen är av generisk natur, d. v. s. enligt handelsbruk endast tjänar att utmärka varans art; sistnämnda undantag gäller dock icke ursprungsbeteckningar för vinodlingsprodukter (artikel 4). De stater, tillhörande Parisunionen, vilka ej deltagit i överenskommelsen, skola (artikel 5) på begäran äga ansluta sig till densamma i den ordning artikel 16 Pariskonventionen föreskriver, d. v. s. genom tillkännagivande på diplomatisk väg för Schweiziska edsförbundets regering, varvid överenskommelsen erhåller gällande kraft en månad efter det nämnda regering avsänt meddelande därom till övriga fördragsslutande länder. Slutligen föreskrives i överenskommelsen, att bestämmelserna i artikel 16 bis Pariskonventionen — avseende rätt för fördragsslutande land att biträda konventionen för sina kolonier — skola äga tillämpning jämväl å Madridöverenskommelsen (artikel 5), varjämte (artikel 6) meddelas bestämmelser beträffande ratifikation.

I patentlagstiftningskommitténs den 20 september 1911 avgivna betänkande med förslag till lag angående förbud mot införsel till riket av varor med oriktig ursprungsbeteckning m. m. samt i propositionerna nr 257 till 1913 års riksdag och nr 249 till 1914 års senare riksdag har lämnats redogörelse för bestämmelserna i överenskommelsen enligt dess dåvarande lydelse samt beträffande tolkningen av vissa av dessa bestämmelser.

Den i Haag reviderade Madridöverenskommelsen är för närvarande gällande mellan Brasiliens förenta stater, fria staden Danzig, Frankrike med Algeriet och kolonier, franska zonen i Marocko, Nya Zeeland, Polen, Portugal med Azorerna och Madeira, Schweiz, Spanien med spanska zonen i Marocko, Stora Britannien med Norra Irland, Trinidad och Tobago, Syrien och Libanon, Tjeckoslovakien, Tunis, Turkiet och Tyskland. För

Cuba och Irländska fristaten gäller alltjämt den i Washington reviderade texten. Åtskilliga till Parisunionen hörande stater, bl. a. Sverige och övriga nordiska länder, hava emellertid ej biträtt överenskommelsen.

Vid olika tillfällen har det ifrågasatts, att vårt land skulle tillträda Madridöverenskommelsen. Det har därvid framför allt anförts, att skydd icke på annat sätt torde kunna erhållas mot obehörigt användande i utlandet av sådana svenska ursprungsbeteckningar, som inhemska fabrikanter begagna å exportartiklar. De förut omnämnda lagarna av 1913 och 1914 utformades redan från början så, att de skulle möjliggöra en anslutning till överenskommelsen i dess dåvarande lydelse, i det att i båda lagarna intogos föreskrifter om rätt för Konungen att under vissa förutsättningar förordna om skydd för främmande ursprungsbeteckningar. Och genom lagar den 16 maj 1930 vidtogos i dessa föreskrifter de ändringar, som ansågos erforderliga på grund av de i Haag beslutade jämkningarna i överenskommelsen.

Såsom framgår av propositionen nr 256 till 1930 års riksdag, hade patent- och registreringsverket redan före konferensen i Haag hemställt, att åtgärder måtte vidtagas för tillträdande av Madridöverenskommelsen. Över denna hemställan hördes kommerskollegium och åtskilliga korporationer, vilka alla instämde i den gjorda hemställan.

Enligt det vid nämnda proposition fogade utdraget av statsrådsprotokollet yttrade dåvarande chefen för handelsdepartementet vid anmälan av frågan om berörda lagändringar, bland annat, följande:

Patent- och registreringsverkets hemställan om vidtagande av slutliga åtgärder för sådan anslutning torde, med hänsyn till vad i ärendet förekommit, böra biträdas. Såsom från skilda håll betonats, skulle genom det skydd, som överenskommelsen tillförsäkrade, väsentliga fördelar komma att beredas svensk industri och handel. Ett stävjande av det slag av illojal konkurrens, varom här vore fråga, kunde icke vara annat än önskvärt, detta jämväl ur den köpande allmänhetens synpunkt. Några alltför betydande svårigheter vid uppfyllandet av de genom överenskommelsen åtagna förpliktelser mot övriga anslutna stater syntes ej vara att befara. Redan vid tillkomsten av vår nuvarande lagstiftning i ämnet hade för övrigt dessa fördelar och svårigheter vägts mot varandra. Ett beslut i den förordade riktningen skulle endast innebära ett förverkligande av vad statsmakterna då avsett.

Inom riksdagen framkom icke någon gensaga mot den sålunda uttalade uppfattningen.

De tidigare anförda skälen för Sveriges anslutning till Madridöverens-

*Departements-
chefen.*

tande länderna anslutit sig till den i Haag reviderade texten, torde överenskommelsen böra biträdas endast i dess senaste lydelse.

Under åberopande av vad sålunda anförts får jag hemställa, att Kungl. Maj:t måtte genom proposition äska riksdagens godkännande av ifrågasvarande överenskommelse.

Med bifall till denna av statsrådets övriga ledamöter biträdda hemställan förordnar Hans Kungl. Höghet Kronprinsen-Regenten, att till riksdagen skall avlätas proposition av den lydelse, bilaga till detta protokoll utvisar.

Ur protokollet:
Einar Engelstedt.